

μάς δὲν πιστεύεις ὡς μίαν τοιαύτην... τῆς σκιᾶς ταύτης ποι-
κιλίαν;

NAP.

Καὶ τίς ὁ λέγων, οὐ; Ποικιλία, ναί 'Αλλ' ἡ ποικιλία αὕτη
ἢ μᾶλλον ἡ διαδοχή αὕτη ἥτις εἶναι ἡ ἀντίθεσις εἶναι τοσοῦ-
τον συνεχῆς καὶ πολλάκις τοσοῦτον ἀπροσδόκητος, ὥστε...
φαίνεται ἐνίοτε ὥσπερ διώκει κατὰ πόδας... 'Αληθῶς εἰμὶ φύ-
σεως μελαγχολικῆς, καὶ ἀκουσίως πολλάκις καθίσταμαι βεμ-
βώδης, σκεπτικὸς... μετὰ πᾶν σύμβαμα· ἀρκεῖ μία λέξις,
μία λάμψις, ὡς ἐκείνη, ἐν ἐπιφώνημα ὀδύνης, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ὑπὸ
τὴν ἀχλὺν πενθίμων διαλογισμῶν!...

ΑΥΓΗ

Καὶ ὅμως μόλις σὺ εἰκοσαέτης Νάρκισσε... Σοὶ ἀρέσκει
ἄραγε ὠραίαν ἡδὺ νὰ ἐπικαλύπτωσι νεφέλαι σκοτειναί;

NAP.

'Αλλ' ὅτε αὐταὶ ἐπικάθηνται ἀπρόσκλητοι, τί τότε παταίει
ἡ ἡώς, ἂν ἐμφανίζεται ὠχρὰ καὶ παραβλῶψ;... Εἰμὶ εἰκο-
σιπενταέτης, ναί· καὶ ἀρκεῖ μία σκέψις νὰ κρατήσῃ τὸ
μειδίαιμα εἰς τὰ χεῖλη ὅπως προφέρωσι τὰς λέξεις «οὐκ
οἶδα!» Εἰμὶ νέος ἔτι, πολὺ ἴσως νέος, πλὴν τίς μοι λέγει ὅτι
ἡ νεότης διατηρεῖται ἐπ' ἄπειρον, ὅτι τὴν αὖριον θὰ ἐγερθῶ
ζῶν, καὶ ὅτι αἱ νύκτες αὐταὶ θὰ στολίζωσι τὰς νύκτας τοῦ
βίου μου; 'Ιδέ, τὸ φύλλον ἐκεῖνο πίπτει, ἐν ἑτερον ἀνθεῖ ἐκεῖ
πλησίον· Τίς δύναται νὰ εἴπῃ εἰς τὸ πτωχὸν ἐκεῖνο, πότε καὶ
τοῦτο θὰ παρακολουθήσῃ τὸ πρῶτον; τὴν λαίλαπα τίς τὴν
προμηνύει; τὰ νέφη... ἀλλὰ τίς ὁ ταῦτα στελλων;... ὦ εἰ-
μαρμένη ὅπως εἶσαι σκοτεινὴ, ὦ μᾶλλον ὅπως εἶσαι ἐρε-
βώδης!... (ἔπεται τὸ τέλος)

ΜΙΚΡΑ ΙΑΤΡΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πολυάριθμα ἐπὶ ἀσθενῶν ἐκτελεσθέντα πειράματα, ἐπικυ-
ροῦσι τὴν ὑπὸ τοῦ ἐν Στρασβούργῳ ἱατροῦ *Oppler* ἀνακά-
λυψιν, ὅτι ἡ κόνις τῶν σπερμάτων τοῦ πεφρυγμένου καφέ εἶ-
ναι ἐξαιρετικὸν μέσον πρὸς ἀναστολήν τῆς σήψεως. Διὰ τοιαύ-
της κόνεως ἐπιπάσσει τραύματα καὶ ἔλκη, ἰώμενα μετὰ κα-
ταπληκτικῆς ταχύτητος. Κατὰ δὲ τὰς πληροφορίας τοῦ μνη-
μονευθέντος ἱατροῦ, ὁ καφὲς εἰς λεπτοτάτην κόνιν εἶναι ἐπί-
σης ἐξαιρετικὸς ὀδοντόκονις, ἐνεργοῦσα ὡς ἀπολυμαντικὴ, αἵ-
ρουσα συγχρόνως καὶ τὴν δυσοσμίαν τοῦ στόματος.

Δ.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Οἱ βακτηριολόγοι διὰ τῆς ἀνακαλύψεως των ἐγέννησαν
νέαν μονομανίαν, τὴν *βακτηριομανίαν*, παραγομένην ἐκ τοῦ
πρὸς τὰ μικρόβια φόβου. Ἐσχάτως ἐν τινι ἀγγλικῷ φρενοκο-

μείῳ εἰσῆλθε πάσχων ὅστις κατὰ τὰ ἄλλα ὁμιλεῖ λογικώτα-
τα, ταλαιπωρεῖται ὅμως ὑπὸ σταθερᾶς τινος ιδέας, ὅτι πρὸ
δύο ἐτῶν ἐνῶ παρατῆρει ἡμέραν τινα εἰς τὸν ἥλιον, εἰσῆλθε διὰ
τοῦ ὀφθαλμοῦ του εἰς τὸ αἷμα βακτηριδίων τι ὅπερ ἐγκατέστη
διαρκῶς. Τοιοῦτοι πάσχοντες ὑπάρχουσιν ἴσως καὶ ἄλλοι ἀ-
κόμη. Οὐδόλως λοιπὸν παράδοξον, ὅτι καὶ τὰ «πανταχοῦ
παρόντα βακτηρίδια» δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι παραφροσύνην.

* *

'Εν τῇ τραπέζῃ. «Μαρία, ἡ κόττα τὴν ὁποίαν μοῦ ἔφερες
νὰ φάγω βρωμᾷ!» — «Καὶ ἐγὼ τὸ παρετήρησα, Κυρία, ἀλλὰ
δὲν ἠθέλησα νὰ σᾶς τὸ εἰπῶ προτύτερα διὰ νὰ μὴ σᾶς χα-
λάσω τὴν ὀρεξίν!»

* *

Θλίψις καλλιτέχρου. Ὁ διάσημος μουσουργὸς *Raër*, ἐπέ-
στρεφεν ἐκ τῆς κηδείας τῆς μόνης αὐτοῦ θυγατρὸς, στηρι-
ζόμενος εἰς τὸν βραχίονα τοῦ φίλου του *Castil Blaze*. Ὁ θά-
νατος αὐτῆς τῷ ἐστοίχισεν οὐ μόνον ὡς πατρὶ ἀλλὰ καὶ ὡς
καλλιτέχνῃ ἐπειδὴ εἶχε προορίσει ταύτην ὡς ἀοιδὸν ἐκ τῶν
πρώτων. «Ὅποια φωνή!» ἔλεγε θρηνῶν ὁ *Raër* προτοῦ νὰ
ἐξέλθῃ τοῦ νεκροταφείου. «Ἐνθυμεῖσαι πόσον λαμπρὰ ἔψαλλε
τὴν μονωδίαν τοῦ «Κουρέως»; — «Οὐδέποτε θὰ τὸ λησμο-
νήσω», ἀπήντησεν ὁ φίλος. — Καὶ τὸ μέλος: *Di tanti pal-
piti* τοῦ «*Tankred*» — πόσον ἐξαισίως ἤχει! Παρασυρθεὶς
δὲ ἐκ τῆς ὀδυνηρᾶς του ἀναμνήσεως ἤρχισε νὰ ψάλλῃ κατὰ
τὴν θύραν τοῦ νεκροταφείου τοὺς πρώτους ἤχους τοῦ ἐν λόγῳ
μουσικοῦ τεμαχίου, εἰ καὶ οἱ ὀλολυγμοὶ του μόλις καθίστων
τούτους ἀκουστούς. «Καὶ ὕστερον ἡ ἄλλη θέσις!» ἀνέκραξεν
ὁ *Blaze*, καὶ ἤρχισε νὰ ᾄδῃ στροφάς τινας. Ὁ *Raër* ἀνέλα-
βε νὰ ὑπηχήσῃ, καὶ οὕτω ἔψαλλον οἱ δύο μουσικοὶ ἐν μέσῳ
δακρύων καὶ πλήρεις συγκινήσεως καὶ θλίψεως τὸ ἥμισυ τοῦ
μέλους, ἐνῶ ὁ νεκροθάπτης, ὁ ἡνίοχος τῆς νεκροφόρου καὶ ἡ
ἐπικήδειος προπομπὴ ἔμειναν ἐκπεπληγμένοι ἐκλαβόντες
αὐτοὺς ὡς παράφρονας.

ΠΟΙΗΣΙΣ

ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ.

Μὴ κόρη ἀγάπησα ποτὲ, τὴν ἀγαπῶ ἀκόμα,
αὐτὴ 'στὸ νοῦ μου προσκυνῶ καὶ 'στὴν καρδίᾳ λατρεύω·
ἄχ! τὰ τὴν εἶχα 'στὴ ζωὴ, καὶ μετ' 'στὸ μαῦρο χῶμα
μὲ ἴδιο νεκροκρέβατο μὲ ἴδια ψαλμοῦδια,
τὰ εὗρισκα τοῦ πόνου μου τὴν τέλεια ἡσυχία.

ΦΟΙΒΟΣ ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ